Man maa i høj Grad beklage, at Pastor B. er uheldig som Digter, eller at han ikke, inden han vil „bevise", søger ordenlig Besked.

Det blev paa „den forenede d. Kirkes" Aarsmøde under Ordskiftet om denne Sag, udtrykkelig fremhævet, at Balslevs Lærebog burde oversættes, fordi den vilde kunne blive til stor Velsignelse for Lutherdommens Fæstnelse og Udbredelse blandt Amerikanerne.

Men — betegnende nok for Pastor B.s samvittighedsfulde Kildegranskning har han „hørt en Fugl synge*) om, at disse Forslag mødte Betænkelighed hos Aarsmødet" — her finder vi just et Bevis for Pastor B.s lustige og upraktiske Kirkesyn. Han synes ikke at have Begreb om, at der allerede nu findes en overmaade talrig dansk-amerikansk Befolkning, som ikke kan kaldes „danske Kristine"; thi dels har den i et helt Slægtled ikke været i Berøring med den danske evangelisk-lutherske Kirke — og „danske Kristine" ere dog kun de, som ere evangelisk lutherske — dels har den brudt sig saa lidet om det danske, at den allerede har kastet baade dansk Sprog og Levesæt over Bord.

Denne store dansk-amerikanske Befolkning kan og vil „den forenede d. Kirke" ikke opgive — den vil ikke overgive dem til Fritænkeri eller Sektereri — og vil disse engelsk talende Dansk-Amerikanere ikke komme til os, saa kommer vi til dem. „Vil Bjærget ikke komme til Mohammed, saa kommer Mohammed til Bjærget". Selvfølgelig handler da „den forenede d. Kirke" kun i Overensstemmelse med Kærligheden til hele vort Folk herovre — selv om det allerede er nok saa amerikansk — og i Overensstemmelse med den sande Nationalfølelse og Tro paa den lutherske Kirkes Sandhedsmagt, naar den kommer denne Befolkning i Møde ved at tilbyde den engelske Tekstbøger til Religionsundervisningen. Og vi tør — efter foreliggende Fakta — tro, at saaledes vil vi vinde vort Folk tilbage ikke blot for Lutherdommen — men endogsaa for den danske Lutherdom.

Denne Tro bygger vi fremdeles paa, at, naar et Menneske først er bleven kristeligt vakt, da vaagner ogsaa den sande Nationalfølelse, hvilket hele den lutherske Reformationsbevægelse afgiver fuldgyldigt Bevis for.

Der er altsaa paa dette Punkt en betydelig Forskel i Pastor B.s og vort Syn paa det hele dansk amerikanske Folk; og denne Forskel kan betegnes saaledes: Pastor B. vil have bibeholdt det danske Sprog som eneste kaldende Røst — og saa gaas der Glip af den allerstørste Udvandrerbefolkning —; vi vil lade baade dansk og engelsk Kald udgaa, om vi dog kunde faa kaldt paa hele den dansk-amerikanske Befolkning, ogsaa den engelsk-talende Del.

Som yderligere Bevis for, at vi har opfattet Stillingen rigtigt, kan ogsaa tjene, hvad Pastor B. siger efter sit andet „Bevis". Han anfører nemlig følgende Ytring af Pastor Big (se Aarsmødeberetningen Side 56): „Den Tid har længe været, at der burde have været drevet engelsk Mission blandt de udvandrede Danskes Børn*) i Amerika, og dette Krav vil blive større og større for hvert Aar, der gaar.

Enhver, der vil se sandt paa de faktiske Forhold herovre, maa indrømme, at Pastor Big har Ret. Thi der findes allerede Tusinder af Børn, som ikke forstaa dansk. Skal Kirken da opgive dem? Nej! saa var den ikke sin Lutherdom tro. Og Pastor Big udtaler endog kort i Forvejen (Side 53) at der skal kæmpes for Udbredelsen af den lutherske Kirkes Lære paa det danske*) Sprog.

Men Pastor B. finder her en Modsigelse og udtaler efter Anførelsen af førstnævnte Sted: „Jeg vilde heller ikke kalde dette et Ord, talt til Fordel for det danske Sprog i vore dansk-lutherske Menigheder."

Altsaa det samme Snæversyn. Som om Kirken ikke stadigt maatte søge ud efter det fortabte udenfor Menighederne; som om den skulde nøjes med de faa allerede eksisterende dansk lutherske Menigheder.

Er det danske Sprogs Herredømme indenfor den Kirke, hvori Pastor B. staar, ikke bedre grundfæstet, end at det skulde løbe Fare, fordi Kirken drev engelsk Mission blandt de udenforstaaende Dansk-Amerikanere — saa kan den Kirke lige saa godt straks gaa over til „General Council". For saa er den „engelsk" allerede i næste Slægtled.

Pastor B.s øvrige „Beviser" smage saa meget af en i alvorlig Forhandling om dansk Lutherdoms Fremme utidig Reklame for „Grand View", saa vi skal ikke indlade os videre med dem. De bekræfte kun det allerede fremdragne om Grundforskellen i Pastor B.s og vort Syn paa Sagen.

Til Slutning vil vi kun pege paa dette, at — som det fremgik af det mellem „den danske Kirkes" egne Mænd førte Ordskifte, — kan allerede nu flere af disse være væsenlig enige med os om, hvorledes dansk Aandsliv bedst bevares herovre. — Denne begyndende Strømkæntring indenfor „den danske Kirke" kan kun glæde — saameget mere, som Angreb paa os i Lighed med Pastor B.s, da synes endnu mere meningsløse. Men Fals slaar jo altid sin egen Herre paa Hals.

Den Tid er nu inde, da danske lutherske kristne herovre mere og mere faa Kniven paa Struben: her staar nemlig en stor i Amerika født Ungdomsflok rundt om, og det gælder at faa denne bevaret for den danske evangelisk-lutherske Kirke. Derfor er det nyttigt, at et fligt Ordskifte kan faa Lov at „klare Begreberne".

For Herrens Navns Skyld og for vort hele Folks Frelses Skyld tør „den forenede danske evangelisk-lutherske Kirke i Amerika" ikke overse: at, proklamerede den „Amerikanisme", da mistede den den ældre Slægt, der traditionelt og hjerteligt staar i Forhold til den danske Lutherdom; og da mistede den den amerikansk-oplærte, men dansk-tænkende Ungdom. Thi fra Hjertet udgaar Livet; med Hjertet tros der.

Men den tør ligesaa lidt overse: at, proklamerede den „Danskhed", da mistede den alt Greb paa og Forstaaelse af de kommende Slægtled; da var og blev den dødsdømt, havde ingen Fremtidsmulighed som hele vort Folks Kirke, da blev den kun en Konventikel, ikke Kirke, ikke Missionsmenighed.

Derfor, overensstemmende med sit Navn, staar den fast paa: Dansk Amerikanisme. Saa bevares Slægt efter Slægt i Hjerteforholdet til dansk Lutherdom; thi da kan til enhver Tid Vekselvirkningen mellem dansk og amerikansk Aandsliv finde Sted.

Da leves der, hvad der ligger i et Ord, som — saa vidt vi ved — skriver sig fra Pastor Anker: Danmark er vort Fædreland, men Amerika er vore Børns Fødeland.

*) Udhævet af os.

Fra Kirke og Skole.

Det radikale Blad „Siecle" synes at ville indlede en Bevægelse i Stil med den østerrigske „Los-fra-Rom Bevægelse." Igennem tre Numre har den bekendte fhv. Karmeliterpater Hyacinthe Loyson („Pere Hyacinthe") givet denne Parole og efterviser, at Katolicismen alene er Skyld i de romanske Landes Forfald.

Derpaa udvikler i Numret for 7. Oktober den bekendte Politiker og fhv. Minister Yves Guyot i en ledende Artikel den Tanke, at Frankrig maa blive protestantisk for at leve.

Pastor F. Langham er nylig kommen til England fra Fijiøerne med den Opgave at faa den reviderede Bibeloversættelse paa deres Sprog trykt hos det britiske og udenlandske Bibelselskab og bragt tilbage med sig. Pastor Langham har virket for Fijimissionen i 40 Aar, hvorof de 37 er tilbragte paa selve Øerne. 95 pCt. af Fijierne besøge nu den offentlige, Wesleyanernes Gudstjeneste, og 44,000 er Menighedsmedlemmer. Undervisningen er næsten helt i Wesleyanernes Hænder, de har 1,200 Skoler. Pastor Langhams Liv derovre har været under megen Trængsel og Omskiftelse, men vist kun faa har set saadanne Sejre for Kristendommen, som han.

En af Veteranerne i Metodistmissionen er i Sommer sovet ind i Fred. Det var Pastor W. Butler, som begyndte en Mission baade i Indien og Merico. Han var født i Dublin 1818. I 1837 blev han omvendt, og to Aar efter begyndte han at prædike. Han kom her til Landet 1850 og virkede her nogle Aar. Fra 1856—66 var han i Indien. Efter at have været Præst i Boston nogle Aar, rejste han 1873 til Merico, hvor han var til '79. Han skrev af og til Bøger om Missionen baade i Indien og Merico. Præsident Diaz, Merico, var en af de første til at udtrykke sin Sympati ved den gamles Død i et Brev til Sønnen, Dr. J. W. Butler, der nu fortsætter Faderens paabegyndte Arbejde.

En Perser ved Navn B. Schahbaz studerer Teologi ved Ohio Synodens Seminar. Han har studeret i to Aar ved et College i Minnesota og tre Aar ved Hartford teologiske Seminar og agter nu at studere et Par Aar i Columbus, før han drager hjem igen.

En Konges Omvendelse. Om Kongen af Pondolan (den nordligste Del af Kapkolonien) meddeles, at han indtil for en kort Tid siden var en bitter Modstander af Kristendommen. Dog skal ogsaa han nu have lært at bøje Knæ for de Kristnes Gud. Om Aarsagen til denne Forandring fortæller en Missionær: Kongens højeste Officer var bekendt som en af de værste Drankere og Polygamister i hele Riget. Men takket være Ordets Kraft, han fik se sin forfærdelige Tilstand, og fra at være en Dranker og en Horkarl blev han en from alvorlig Kristen. Alle de Ting, som kunde friste ham til at falde tilbage i Drukkenskabslasten, blev ødelagt eller rydet af Vejen, og af sine mange Hustruer beholdt han blot een, de andre sendte han bort vel forsørgede.

Da Kongen fik Underretning om dette, udbrød han: „Jeg har hidtil ikke villet tro, at der var en Gud, men nu maa jeg indrømme, at der er en." Han følte sig nu nemlig overbevist om, at kun en almægtig og naadefuld Gud kunde frembringe den Forandring, som var foregaaet med hans før saa lastefulde Officer. Man taler om, at Undernes Tid er forbi, og dog — hvad større Under kan der tænkes, end at en grusom Hednings af Synden og Satan beherskede Hjerte bliver omdannet til den Helligaands Tempel?

Metodistkonference vil blive afholdt i Washington D. C. i denne Uge. De fleste af Biskopperne og Missionsarbejderne ventes. En af Hovedopgaverne er at fordele $1,250,000, som er subskriberet fra Menighederne i Landet til Missionen. Torsdag Aften er Biskopperne og Delegaterne indbudte af Præsidenten til Fest i det hvide Hus.

Korrespondancer

Cedar Falls, Ia.

Ill. Central R. R. har fremdeles mange Folk i Arbejde ved Forflytning af deres gamle Station; dels med at føre Fyld til, hvor der skal nedlægges flere Sidespor, og dels ved Bygning af en ny Staalbro over Floden.

— Sidste Lørdag kom der atter Brev fra Pastor N. Hansen; det var skrevet i Midten af Oktober. Endnu opholder han sig i China. Han venter at være hjemme til den før bestemte Tid midt i December Maaned. I Bladet „Dannevirke" læste man sidste Uge, at Pastor N. Hansen ventedes hjem i Løbet af denne Maaned, hvilket imidlertid ikke passer.

— Niels Olsen, der forleden købte sig en Byggeplads paa Main St. mellem 14 og 15 Gade, har allerede Folk i Arbejde med at grave Kælder. Han agter, om Vejret vil tillade det, snarest muligt at bygge sig et nyt Hus.

— Sidste Søndag havde vi den Glæde at have Pastor N. J. Bing fra Des Moines iblandt os. Han kom hertil Fredag og talte om Aftenen ved Ungdomsmødet. Søndag Formiddag holdt han i Nazaret Kirke Skriftetale, tjente ved Nadverbordet og prædikede over Dagens Evangelium. Om Aftenen prædikede han atter samme Sted til en større Forsamling. Han rejste atter Mandag Morgen Klokken 3 ad Des Moines til. Vi takker Pastor Bing for Vidnesbyrdet og Besøget, og ønsker kun, at det snart maatte gentages.

— Onsdag i denne Uge agter Christian Holm og Sophia Larsen at holde Bryllup. Deres Hjem vil de opslaa i Waverly, hvor Christian har haft Arbejde i de sidste Par Aar.

— Paa Søndag ventes Pastor Kirkegaard fra Latimer hertil, og han vil da prædike i Nazareth Kirke baade Formiddag og Aften.

— Mr. Chas. Fosselman, Medejer af Sporvognselskabet baade her og i Waterloo, afgik sidste Torsdag ved Døden i en ung Alder i sit Hjem i Waverly. Begravelsen fandt Sted i Søndags, og der var mange Deltagere baade fra Waterloo og herfra.

Council Bluffs, Ia.

Mandag d. 6. ds. var den største Festdag i vor Byes Historie, og Anledningen var Hjemkomsten af 51. Regiment Iowa Volunteers. Det to første Tog kom ind Kl. 8 om Morgenen, hvorimod det sidste ikke kom før Kl. 8 om Aftenen, og paa dette Tog var Kompagniet fra denne By. Dette var naturlignis et stort Savn; men ellers gik alting efter Ønske.

En Mængde Folk fra forskellige Steder var til Stede, ligesom mange Talere, og blandt disse Guvernør Shaw og Kongresmand Hull.

Mange hjerterørende Scener kunde sees, naar de hjemkomne mødtes med deres Slægtninge og Venner. De blev ofte trukket ud af Vognvinduerne, og Glæden gav sig ofte Udtryk i Graad.

Paraden begyndte paa bestemt Tid; men det var ingen Militærparade; thi sammen med Soldaterne og Arm i Arm marcherede Slægtninger og Venner og ikke at forglemme de gamle Soldater syntes her at finde deres Plads. Ikke liden Opmærksomhed tiltrok sig en 12aars gl. Filipinodreng, som blev bragt med af W. F. Shields af Kompani I, Bedford. Mr Shields var syg i Hospitalet flere Maaneder, og denne Dreng hjalp til med at passe ham og kom til at holde saa meget af ham, at han nægtede at skilles fra Mr Shields og forlangte at gaa med, naar de sejlede. Hans Navn er Filimon, hvilket han kan skrive nokaa godt, har ogsaa lært at tale engelsk og har den Tanke, at Amerika er det mest lovartede Land paa Jorden. Om Aftenen var her ingen Parade, og de indkomne Soldater syntes helt at forsvinde i Folkemængden.

Nogle afmønstredes i Manila, og 7 efterlodes syge i San Francisco. De fleste saa godt ud, medens nogle havde tabt sig meget; saaledes hørtes en Mand paa noget over almindelig Højde sige, at han kun vejede 118 Pund. En anden fortalte, at der, hvor de var efter Regntidens Begyndelse havde de ikke en tør Traad paa sig i 3 Uger, det regnede, saa de blot kunde se nogle Fod foran sig. Hele Landet var under Vand, og naar de gik ud af deres Huse, gik de i Vand til over Hofterne, og saaledes maatte de staa paa Forposterne.

— Den 7. havde vi Valg, hvor alle republikanske Kandidater valgtes til Embede.

— Mr. H. J. Knudsen og Enke Mrs. Nielsen agteviedes forleden. De tilhøre begge Menigheden. Hjertelig Lykønskning!

— Paa Grund af mangelfuld Plads til Skolebørnene og undertiden i Kirken, valgtes ved sidste Menighedsmøde en Komite paa 3 Mænd til at tage under Overvejelse, hvorledes vi bedst skal møde Fremtiden desangaaende. Komiteens Medlemmer er Mr. C. Hill, Mr. A. Hansen og Mr. A. Jensen.

— Omaha Council Bluff & Suburban Companiet arbejde med Hast paa deres Bane. De har i Østen ordret Skinner og Maskineri for $250 000.00. 200 Fragtvogne behøves for at bringe det hertil. Chicago & Northwestern vil snart faa dobbelt Skinnegang mellem Chicago og Council Bluffs.

— Flere Bud paa Anskaffelse af electrisk Belysning for Byen er indkomne til Byraadet, Kontrakten med det nuværende Kompagni er nemlig ude, og Meningen er nok at faa det billigere for Fremtiden.

— Mr. P. C. Larsen med Familie rejser i denne Uge ud paa en Farm 200 til 300 Mile nordpaa. Herren følge dem.

— En Søster af Mrs. N. P. Petersen er kommet hertil fra Danmark. Mr. John Bensen, før tilhørende vor Menighed, er rejst hjem til Sverige.

— Pastor Krog besøgte os sidste Søndag og prædikede Guds Ord for os, samt talte Skolens Sag med Henblik paa at sende Elever, anbefalede „Danskeren" og de „Unges Blad". Tak for Besøget! Pastor L. Mathiasen rejser denne Uge til Racine, hvor Udvalget for de unges Sag har Møde.

Udlandet.

Czaren og Kejser Wilhelm.

Efter den russiske Czars Besøg hos Kejser Wilhelm i Potsdam gaar der nu mangfoldige Rygter om Besøgets Hensigt. Man slog først paa de storpolitiske Strænge og antog, at siden baade Ruslands Udenrigsminister Murawieff og Tyskalands dito Hr. v. Bülow vare med i Festlighederne, skulde der forhandles om det brændende Spørgsmaal: Den europæiske Koncerts Forhold til Storbrittanien.

Selvfølgelig er der ogsaa bleven talt om denne Sag, men siden Tyskland har været saa heldig at faa England til at trække sig bort fra Samoa-Øerne, føler Hr. v. Bülow meget større Lyst til at hvile paa de allerede vundne Laurbær i Stedet for at driste sig ud i et eller andet tvivlsomt.

Man kan derfor antage, at Kejser Wilhelm har været død paa det transvaalske Øre.

Nu meddeles der saa, at han ogsaa har været død paa sit Finans-Øre. Fra bedste Kilde forlyder det, at Czaren vilde have rejst et stort russisk Laan i Tyskland; da den tyske Finansminister Hr. v. Miquel blev raadspurgt i den Retning, svarede han imidlertid undvigende, og større tyske Pengemænd nægtede ligefrem at laane til Rusland. Der siges endog, at man i Tyskland venter, at der snart vil ske et Finanskrach i Rusland. Sandsynligvis er den „bedste Kilde" dog ikke ganske paalidelig. Derimod er det sikkert, at nu kan England være tryg overfor fremmed Indblanding i Transvaalsagen. Tyskland vil ikke gaa med hertil — og Amerika og Japan staa begge, men af højst forskellige Grunde, paa samme Standpunkt.

Naa, England har ogsaa nok at bestille selv nede hos „vore genstridige Undersaatter," som Dronning Victoria allerede ynder at betegne Transvaal og Orange-Fristatens frie Folk.

Der paastaaes rigtignok i et Blad fra Brüssel, som vil vide Besked, at den russiske Czar og den tyske Kejser ved deres Møde forleden tog afgørende Beslutning om paa en venskabelig Maade at blande sig ind i den sydafrikanske Affære. Alt tyder dog paa, at vedkommende Blad netop ikke ved Besked.

Venezuela-Revolutionens fuldstændige Sejr.

Efter at Insurgentgeneral Cipriano Castro havde jaget Præsident Andrade uden Lands, stod der kun tilbage at faa Andrades Tilhænger afredes i sin Magt. Paredes har nemlig trodset Sejrherren og vilde ikke overgive Puerto Cabello til Castro, der nu er Venezuelas Præsident.

Efter at Castro da havde meddelt de tilstedeværende udenlandske Chefer, at han agtede at kombardere Cabello, fandt der Fredag, Lørdag og Søndag en fortvivlet og blodig Kamp Sted. Allerede Fredag Nat begyndte Castros General Ramon Guerro Angrebet, og da han allerede Lørdag Morgen havde tilkæmpet sig Adgang til Byen, fortsattes Kampen hele Lørdagen. Paredes forsvarede sig haardnakket paa Fortet Libertado lige til Søndag Morgen. Ved den Tid begyndte Castros Flaade et hæftig Bombardement. Saa nødtes Paredes til at overgive sig — og Castro er nu Landets Herre. Under Kampene faldt og saaredes der over 650. Dr. Braisted fra U. S. Krydser „Detroit," samt andre Saarlæger fra de tilstedeværende fremmede Krigsskibe søge nu at hjælpe de ulykkelige Ofre. Byen er næsten fuldstændig Ruin.

Krigen.

Stillingen uforandret. — Boerne er standsede, mens Englænderne samler Tropper. Ladysmith bombarderes vedholdende, men holder sig endnu. Afgørelsen maa komme i denne Uge.

Der synes nu at komme frejdigere Stemning frem hos Englænderne, en Stemning, som har sin ganske naturlige Kilde i de to Omstændigheder, at Ladysmith stadig holder sig, og at den ene store Troppeafdeling efter den anden naar Kapstaden. Op til Mandag den 13. Nov. er der saaledes ialt ankommen 13 000 engelske Mand, mange Heste, Levnedsmidler og — sidst men ikke mindst — adskillige Kanoner. Navnlig det sidst ankomne Transportskib „Armeman" blev hilst med ualmindelig Glæde; det medførte nemlig 3 Batterier Feltartilleri. Man antager derfor nu, at den af Overgeneral Buller til Durban sendte General Methuen, der skal undsætte Ladysmith snarest muligt, vil kunne afmarschere tidligere end oprindelig tænkt. Han har netop maattet vente paa Artilleri og Hestfolk.

Det er da Meningen, at Methuen hurtigst mulig skal samle sine Kræfter i Estcourt, et syd for Ladysmith ved Jærnbanelinien beliggende Fort. Og derfra skal han saa — muligvis allerede Mandag d. 20. Nov. — rykke frem imod Boernes Belejringshær under General Joubert.

Methuen vil til den Tid raade over 13,000 Mand — der er vistnok ligesaamange inde i Ladysmith under General White — og Boerhæren der tæller i alt 16—19 000 Mand.

Det synes da, som General Jouberts Styrke vil kunne knuses mellem de to engelske — eller han maa trække sig tilbage. — Hele denne Plan hviler imidlertid paa den Forudsætning, at Ladysmith kan holde sig — endnu den Uges Tid.

Men det gør Joubert alt sit for at forhindre. I Torsdags aabnede han et frygteligt Bombardement paa Byen; Kvinder, Børn og saarede vare i Forvejen — efter fælles Overenskomst mellem Modstanderne — bragt i Sikkerhed.

Om Bombardementets Virkning ved man egentlig ikke ret meget. General Buller har nemlig ikke sendt det engelske Krigsdepartement Mælding angaaende Ladysmith siden 9. Nov., da Bombardementet rasede. Muligt er det, at der ikke har kunnet meddeles noget siden, thi Telegraf- og Jærnbaneforbindelsen er jo afbrudt — men hist og her skimler man over, at Krigsdepartementet har gemt nogle Meddelelser.

En Korrespondent, som fra Estcourt var naaet op imod Colenso meddeler, at Kanontordenen var aldeles vedholdende hele Dagen, og Udsigten til Ladysmith var fuldstændig dækket af Krudtrøg.

Hvorom alting er, kan Englænderne næppe denne Gang melde, at „vore Tropper led ubetydeligt, Fjenden svært". Et Rygte fra Durban, Natal — modtaget gennem indfødte, der lade sig betale for alt — kan man næppe skænke Tiltro, at nemlig Boerne skulde have lidt et Nederlag under Bombardementet.

Men man kan forstaa, at General Joubert maa blive mere og mere nervøs, eftersom Tiden for den engelske Undsætning rykker nærmere.

Forøvrigt bebrejder man i England det gode Krigsdepartements Oplysningskontor, at det har aldeles ikke haft Begreb om Boernes sande Styrke og Vaabendygtighed, noget, som selve Krigsministeren har indrømmet.

Et ubekræftet Rygte meddeler, at der en af Dagene ankommer nye Boerforstærkninger til Joubert, samt at i Transvaal overves der stadig blandt alle neutrale Borgere.

Om Vestkrigsskuepladsen er kun at melde, at baade Mafeking og Kimberley modstaar Boernes Angreb. Men de herfra modtagne officielle Meddelelser gaar ud paa, at der daglig kæmpes — og med skelnende Held. Den engelske Kommandant Baden-Powell maatte, om hans Meddelelser slet ikke vare farvede, snart have ødelagt hele Boerhæren; saa til lider Boerne „ivære Tab" i Baden-Powells Beretninger.

Det synes, som om Boerne har ødelagt adskillige Miner der i Omegnen, og saaledes tilføjet Englænderne overordenlige store Pengetab.

Endelig meldes fra Kapkoloniens Nordgrænse, at Boerne rykke ind her, — men hvis dette sker i Haab om, at de i Kap boende Boerfrænder skulde slutte sig til dem, har de gjort Regning uden Vært. Paa Vestgrænsen ster der derimod talrige „Forræderier" fra de engelske Boeres Side.

Det, man nu overalt venter i Spænding paa, er Sir Redvers Bullers Fremrykning. Det antages, at han, hvis Generalerne Methuen og Hildyard enten slaa eller drive Joubert tilbage fra Ladysmith — vil gaa direkte frem mod Bloemfontein: Orange Fristatens Hovedstad — og derfra mod Prætoria — og saa mødes med Ladysmith-Hæren.

Der iagttages dyb Hemmelighedsfuldhed angaaende Bullers Fremmarch saa det kan gerne være, at han en Dag overrasker baade Boerne og hele Verden.

Mens den ved Elendslaagte fangne Boergeneral, Tyskeren Schiel, har udtalt, at nu kan Joubert ikke naa sit Maal, holder ellers de øvrige fangne Boere fast ved Haabet om, at Transvaal skal bringe Sejren hjem.

For Fuldstændigheds Skyld noterer vi, at det franske Skib „Cordoba" i Mandags ude i rum Sø blev beskudt af Englænderen „Magicienne". „Cordoba" vilde nemlig ikke straks bekende Kulør. Det fik saa imidlertid Lov at løbe ind i Delagoa-Bugten. Sagen har ikke international Betydning, men den er vigtig, forsaavidt som England saaledes har tilkendegivet, at det fører Krig med en fremmed Stat. Dette er lidt ubehageligt, da England netop i denne Tid har faaet lavet sig et splinternyt Dogme, der lyder som saa: Vi fører kun Krig med en oprørsk Vasal. Transvaal har ved sin Krigserklæring ophævet de Bestemmelser, der tilsikrede det Uafhængigheden.

Dette Chamberlains sidste Kunststykke kan let faa et grimt Skaar, naar England alligevel opfører sig som en Magt, der fører Krig med en anden uafhængig Magt.

HVIS DE HAR ASTHMA,
Skriv os til for at faa frit tilsendt en Prøve af Swedish Asthma Cure. Den helbreder, hvor alle andre slaar fejl.
Collins Bros. Med. Co. Dep. S. St. Louis, Mo.

Missionsmøde

afholdes, om Gud vil, i Sareville og Poy Sippi Menigheder i Dagene fra 24.—26. Nov., begge Dage iberegnede. Flere fremmede Præster har lovet at deltage.

Alle er velkomne.

Carl M. Olsen,
Menighedernes Præst.